

PRÅSEN

MEDLEMSBLAD FOR DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER
2/2014

WWW.DABUF.DK

SIDE 3

BØRNEFILMKLUBMODELLEN

“Selv de bedste planer lagt af mus og mænd kan gå galt. Min fornemste opgave, så længe jeg får lov at være formand, er derfor at servicere DaBUF så godt, jeg formår”.

Kim Bruun giver sine tanker om trivsel, samarbejde og visioner, fyraftensmøder, Nordisk Film Camp og internationalt arbejde

SIDE 4-5

KONSTANT UDVIKLING OG FLOT AFVIKLING

Danske Børne- og Ungdomsfilmklubbers 62. Landsseminar: Program og tema samt indkaldelse til Generalforsamling. Udvalgenes beretninger

SIDE 7-9

FILMENS IKON

Mød de skønne og skøre ophavsmænd til succeser som “Flyvende Farmor” og “Tonny Toupé-show” på Landsseminaret: Michael Wikke og Steen Rasmussen, som modtog Pråsen i 2007

SIDE 11-14

FILM PÅ LANDSSEMINARET

Landsseminaret præsenterer med glæde den fine saudiarabiske børnefilm “Den grønne cykel”, der er som skabt til Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber med sit præcise geografiske ståsted og universelle budskab. Og der præsenteres også et kortfilmprogram som under titlen “Kort er godt” viser fem filmperler

SIDE 16-18

BØRNEFILMKONSULENTERNE HAR ORDET

Pråsen bad ved årsskiftet Det Danske Filminstituts børnefilmkonsulenter Dorte Høeg Brask og Rasmus Horskjær om en nytårshilsen til Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber. Hvilke nye film er på vej? Hvad kan vi i klubberne glæde os til?

SIDE 19

UNGDOMSFILMGENNEMSYN

Ti unge fra forskellige klubber rundtomkring i landet deltog i årets ungdomsfilmgennemsyn i Nyborg. Årets filmtema var genrefilm, og programmet bød derudover på blandt andet workshop

PRÅSEN

MEDLEMSBLAD FOR DANSKE BØRNE-
OG UNGDOMSFILMKLUBBER

Landsforeningen Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Tagensvej 85 E, 1. sal, 2200 København N

Tlf.: 33 21 41 76

Fax: 33 21 41 60

www.dabuf.dk

sekr@dabuf.dk

Pråsen udsendes fire gange årligt til samtlige medlemsklubber, bestyrelser og samarbejdspartnere

Ansvarshavende redaktør: Kim Bruun

Redaktører: Judith & Ulrich Breuning

Redaktion: Mads Würtz Gammelmark, Mette Wolfhagen

Linnebjerg, Marc Honoré, Liselotte Bjerg & Nanna Frank

Rasmussen

Layout: Afkørsel 41 Reklamebureau

Tryk: Rosenberg Bogtryk

Oplag: 600 eksemplarer

Distribution: DaBUF

ISSN-nr.: 1603-2519

Næste nummer udkommer

Ultimo XXX 2014.

Deadline:

XX XXX 2014

Forsidebillede:
“Cykelmyggen”.

BØRNEFILMKLUB MODELLEN

"If it ain't broke – don't fix it" (hvis det virker – så lad det være), siger amerikanerne, som jo har ordet i deres magt og en passende bemærkning til enhver lejlighed.

Når nu Børnefilmklubmodellen har fungeret i mere end 60 år, er der vel ingen grund til at ændre på den? Vi har udvalgt passende film, givet filmene nogle ord med på vejen og vist gode, underholdende og gerne udviklende film lige siden far var en lille pige. Og sådan skulle det gerne fortsætte de næste 60 år eller mere.

UDVIKLING ELLER AFVIKLING

På årets landsseminar var temaet "Udvikling eller afvikling?". Hvor 'afvikling' vist skulle forstås som at afholde – altså at afvikle et arrangement. Men i løbet af weekenden blev det også klart, at en del af os også er optagede af, om filmklubben bliver 'afviklet' som i 'pakket sammen og lukket'.

Så derfor kan det måske alligevel blive nødvendigt at 'fixe' vores model for, hvordan vi holder filmklub, selvom mange af vores klubber langt hen ad vejen virker og trives. Måden hvorpå vores model eventuelt skal forbedres og tilpasses, er en opgave, vi over de næste år skal arbejde os frem imod. Første skridt på vejen bliver visionen for 2015-2017, som bestyrelsen begynder at arbejde på, når den har konstitueret sig med næstformand, formænd for diverse udvalg og medlemmer af samme i slutningen af juni.

HVAD FREMTIDEN BRINGER

Men intet hindrer os i at gisne om, hvad fremtiden muligvis bringer. I sin rapport fra 2012 og ved flere andre lejligheder har vores konsulent Jan Helmer-Petersen slået på, at vi skal inddrage de unge. De unge vil gerne – især hvis de kan se et formål med deres deltagelse. En anden pointe, Jan Helmer-Petersen slår på, er, at vi skal lære af hinanden.

"Personligt tror jeg, at vi i fremtiden i højere grad skal satse på aktiviteter ud over vores kerneydelse: Kvalitetsfilm udvalgt og præsenteret af kompetente ildsjæle,,

Rigtig mange klubber rundt om i landet har gode praktiske erfaringer med tiltag og initiativer, vi andre bare kan samle op og kopiere. Derfor er DaBUF også i færd med at indsamle eksempler på gode erfaringer, som skal være tilgængelige i en idebank på vores hjemmeside. Tanken er, at når vi i vores klub kommer i tanke om et arrangement, vi vil afprøve, kan vi tjekke hjemmesiden for

de gode råd og erfaringer andre klubber kan bidrage med om dette arrangement. I det foreningsår, vi har påbegyndt, vil vi i bestyrelsen og sekretariatet gøre en indsats for Børnebiffen. Børnebiffen er målrettet førskolebørn og kommer i pakker, som er forholdsvis lette at gå til. Disse små poder er interessante kulturbrugere, fordi de er et taknemmeligt publikum, som fortjener gode oplevelser. Og så er de potentielt morgendags børnefilmklubmedlemmer.

FORMANDENS FORESTILLING

Personligt tror jeg, at vi i fremtiden i højere grad skal satse på aktiviteter ud over vores kerneydelse: Kvalitetsfilm udvalgt og præsenteret af kompetente ildsjæle. Jeg forestiller mig, at børnene ikke kun ser, men måske også laver film i filmklubben. Foruden alle de andre spændende aktiviteter I er langt bedre til at udtænke i jeres egen klub med jeres egne medlemmer.

Tillad mig at takke for tilliden I har vist ved at vælge mig som jeres formand. Jeg er spændt på at komme i gang med arbejdet sammen med den nyvalgte bestyrelse, med de visionære udvalg og med det engagerede sekretariat.

Af Kim Bruun

KONSTANT UDVIKLING OG FLOT AFVIKLING

Årets landsseminar gav meget at arbejde videre med

Alverdens arrangører bør altid lægge deres udendørsarrangementer i samme weekend, som DaBUF holder landsseminar. I hvert fald synes godt vejr at hænge sammen med landsseminaret. Sådan var det også i år i aprils sidste weekend med høj himmel og sol over Svendborg.

FILM FRA JORDAN

Sol og glæde blev trukket med indenfor, da Tone Mygind Rostbøll – efter kort og kontant velkomst ved formand Kim Bruun og aktivitetsudvalgets Susanne Rørvig – viste en lille film fra det internationale projekt i Jordan. Ingen tvivl om at det er og har været hårdt arbejde at sætte projektet med filmvisninger i en flygtningelejr i gang, men den produ-

cerede kortfilms glade ansigter kan kun overbevise om, at det er indsatsen værd.

WORKSHOPS

Indsats blev der også lagt i fredagens fire forskellige workshops. Klubmedlemmer udvekslede erfaringer og arbejdede med nye arrangementer, mens andre forsøgte at definere, hvad der gør en film bevaringsværdig. Filmklubbers eventuelle rolle i forbindelse med folkeskolereformen fik også sin opmærksomhed, ligesom landsseminaret pludselig så sig selv som kulisse for en lille særlig film, og de medvirkende fik en fornemmelse af Filmfabrikkens arbejde. Filmfabrikken på Møn er som bekendt DaBUFs samarbejdspartner på projekt Nordisk Film Camp. Allerede efter de få timer fredag aften var

deltagerne beriget i mange retninger, der gav gejst, farver og talelyst. Stemningen slog fast, at udvikling er viljen, afvikling er noget vi gør, når operatøren trykker start. Seminarets tema "Udvikling eller afvikling" var således allerede fra start sat på plads

FILMFABRIKKEN

Lørdag formiddags generalforsamling forløb i god ro og orden, og referat er rundsendt til klubberne, så vi iler videre til eftermiddagen, hvor Judith og Ulrich Breuning samt Morten Pihl fra Filmfabrikken fortalte om skolens virke og viste en række fine elevfilm. Og så var der verdenspremiere på fredagens workshopfilm, som var blevet klippet lørdag formiddag, mens der blev afholdt gen-

eralforsamling. Det er overflødigt at fortælle, at bifaldet efter endt visning var enormt!

WIKKE & RASMUSSEN

Eftermiddagen bød desuden på yderligere indsigt og underholdning, da Wikke & Rasmussen ankom og holdt publikum fanget på en times rejse gennem makkerparrets liv med tv og film. En time med anekdoter, sang, quiz og meget andet. Vi skulle simpelthen synge med på filmenes sangnumre og gætte hvilke skuespillere, der optrådte i de forskellige scener.

FRA ODSHERRED TIL EBELTOFT

Pråsprisen blev traditionen tro overrakt lørdag aften af DaBUFs nyvalgte formand, og Pråstalen bringes andetsteds. På vegne af Angel Films modtog Peter Sølvsten Thomsen prisen for initiativet med Rabalderbio, som ikke kunne realiseres uden opbakning fra 'biograferne, DR Ramasjang, børnefilmklubberne og DFI'. Under aftenens festmiddag blev der uddelt æresnåle, og Årets klub blev fundet. Årets klub 2013 fra Odsherred lod æren gå videre til Ebeltoft, hvor man med held har kæmpet en heroisk kamp for at få klubben op at stå igen efter en ordentlig nedtur. Nu kan klubmedlemmerne i Ebeltoft så glæde sig til et besøg af filminstruktøren og animatoren Esben Toft Jacobsen, som blandt andet har instrueret "Den kæmpestore bjørn", og som var DaBUFs gave til Årets klub. Sekretær emeritus Liselotte Bjerg blev hædret med en æresprås, der blev motiveret af Flemming Riedel, som i sin tid var med til at ansætte Liselotte.

BØRNEFILMKONSULENTERNE

Søndag blev krydret med en lang række boder, hvor man kunne få god besked

om forskellige grene af DaBUFs virke. Og sidste punkt var traditionen tro Det Danske Filminstituts to filmkonsulenter, der rundede seminaret af med nyt om store og små film. Børnefilmkonsulenterne Rasmus Horskjær og Dorte Høeg Brask fortalte engageret om deres projekter, som lover godt for fremtidens klubprogrammer.

SØREN BRUN

Nyvalgt formand Kim Bruun kunne afrunde det 62. landsseminar med en varm tak for en god og givtig weekend og takkede de to afgående bestyrelsesmedlemmer Flemming Riedel og undertegnede for indsatsen. Og refererede til sidst muntert i hele weekendens ånd til tegneserien "Radiserne". Formanden var lørdag aften blevet sammenlignet med seriens hovedfigur Søren Brun og replicerede, at nu måtte DaBUFs medlemmer for fremtiden bestemme hvilken tegneseriefigur, de foretrækker som formand: En Superman, en Spiderman - eller Søren Brun!

Af Mads Würtz Gammelmark

LANDSSEMINARIET I BILLEDER

PRÅSTALEN 2014

VÆRDSAT AF TYSKLÆRERE

Årets præsidsmodtager nyder den tvivlsomme ære at være værdsat af tysklærere. Hvis det ikke var for modtageren, ville vi ikke kunne fornøje os med "Krokodillebanden" i biografer og på fjernsynsskærme. Men også mennesker, som vil børn det godt, sætter pris på præsidsmodtageren. Og vi er enige om at glæde os over modtagerens flair for at give børn oplevelser og berøre børns hjerter, på måder, de ellers ikke ville have haft mulighed for. Enten det er film på tysk, eller det er film fra fjernere himmelstrøg.

VARIERET FILMISK KOST

Præsidsmodtageren giver børnefilmklubber mulighed for at præsentere medlemmerne for en rig og varieret filmisk kost. Det er på modtagerens foranledning, at en del bredere og mere udfordrende film kommer til landet. Til gavn og glæde for alle os danskere – og ikke mindst for DaBUFs medlemmer.

RABALDERBIO

Særligt begejstrede er vi for Rabalderbio-konceptet. Her har vi mulighed for at møde en bred vifte af skæbner, vi ikke ellers ville have stiftet bekendtskab med: Vi bevæger os rundt i den franske hovedstad med lyssky elementer sammen med "En kat i Paris"; vi får et fantastisk indtryk af kelterne og deres kultur i "Brendan og hemmelighedernes bog". Naturkræfter har også en plads hos vores modtager, enten det er heksen Fuchsia eller magoo'erne som hjælper Mia. Forestillingen om Afrika, som en del danske børn bærer rundt på, kan delvis tilskrives modtageren af præsidsprisen: Mange af os holder billederne af såvel Kirikou som Zarafa tæt på hjertet. De skæve eksistenser (og tysklærerne) står tilsyneladende modtagerens hjerte nært: Både "Kauwboy" og "Piper" ligger lidt langt fra forestillingen om gennemsnitlige børn.

HJERTETS GODHED

Det er nu ikke kun de små børn, mod-

tageren tilgodeser. Unge voksne kan også se med, når film som "The Selfish Giant" og "Electric Children" udfordrer danskernes forestilling om verden. Hverken disse eller "Tomboy" er oplagte biografssuccesser – og det må alene være af hjertets godhed, at Angel Films bringer dem til landet.

FILM MED NOGET PÅ HJERTET

Meget passende fortæller Angel Films på coveret til Rabalderbio, at det er 'film med noget på hjertet'. Det er også derfor, at DaBUFs medlemmer oprigtigt og dybt fra hjertet tildeler Angel Films Præsidsprisen 2014.

Med prisen på 10.000 kroner, som er doneret af Søfartens Fremme, Det blå Danmark, følger en tegning af illustratoren Runa Steppinge.

Af Kim Bruun

FILMENS IKON

KOSTUMET

Den engelskfødte skuespiller Charles Chaplin (1889-1977) var i to omgange kommet til USA med Fred Karnos varietétrup. Han blev under det andet ophold opdaget af den legendariske farceproducent Mack Sennett, som altid kunne bruge en frisk fyr med talent for mimik, gestik og akrobatik. Og unge Charlie debuterede i "Chaplin som journalist" (2014) med høj hat, monokel og overskæg som en fuldfed skovsnegl. Og allerede i sin anden film, "Chaplin vil fotograferes" (2014) opfandt han de ydre træk, som skulle gøre ham verdensberømt. Mack Sennett havde hørt om et væddeløb for børn i Venice uden for Los

Angeles og sendte et minimalt filmhold af sted. Chaplin skulle selv finde sit kostume og lånte et par alt for store bukser af komikeren Fatty Arbuckle, fik fat i en for lille bowlerhat, og et overskæg måtte en anden komiker, Mack Swain donere. Dette var megastort, så Chaplin klippede det kort i den stil, som skulle blive et varemærke.

Det hævdes, at den unge korporal Adolf Hitler under Første Verdenskrig så Chaplin-film og her fik inspirationen til sit også meget velkendte overskæg! I øvrigt er verdens morsomste og verdens ondeste mand jævnaldrende. Chaplin er født den 16. april 1889 og Hitler den 20. april samme år. Hvad man så kan bruge

den oplysning til!

Der blev i alt optaget 45 minutters film til "Chaplin vil fotograferes", og filmens længde er 11 minutter. Sådan kunne man lave hurtig og billig film i 1914. Før Chaplin selv satte sig i instruktørstolen og perfektionerede den nye kunstart.

BOWLEREN ER ET TEGN PÅ STRÆBEN

Senere eftertænkterationaliserede Chaplin måske en anelse, da han i 1923 fortalte, at han allerede i 1914 gjorde sig eftertænksomme grublerier om sin påklædning og sin figur. Men overvejelserne sidder lige i skabet: "Kostumet hjalp mig til at definere begrebet manden på gaden, en hr. hvem-som-helst, mig selv for ek-

sempel. Bowleren er et tegn på stræben efter værdighed, moustachen repræsenterer forfængeligheden, den tilknappede frakke, stokken og hele vagabondens optræden er bestemt til at opretholde skinnet – en flot facade mod omverdenen. Han søger at møde verden tappert, at bluffe sig frem, men han er sig selv bevidst, at det er bluff, så bevidst at han kan le ad sig selv og samtidig nære en vis medlidenhed med sig selv”.

“Straks er vi steget på komedievognen og sympatiserer med den lille fyr med bowlerhat og stok”

VAGABONDEN I VORE HJERTER

Men vagabondfiguren var slet ikke i opus 2 udviklet til den karakter og det gemyt, som vi i dag forbinder med Charlie Chaplin, og som vi alle elsker. Han kunne i flere film fremover være en fæl drillepind med hang til en anelse ondskabsfuldhed. Men i ”Chaplin som vagabond” (1915), i Chaplins 41. film optræder vagabonden som den suveræne gentleman, der måske nok kan komme i vanskeligheder, men som ingen kan vælte omkuld. For karakteren symboliserer selve folkets sjæl. Alle kan vi genkende en pæn portion af os selv i det lille menneske med dets drømme og håb, nederlag og ydmygelser, gåpåmod og fandenivoldskhed. Man skal simpelthen aldrig give op. Le ad verden. ”Smil”, som er titlen på den sang, som blev en slags Chaplin-signatur, og som multitalentet komponerede til mesterværket ”Moderne tider” (1936). Vagabonden kommer i begyndelsen af ”Chaplin som vagabond” gående på en vej og væltes omkuld af en bil. Straks er

vi steget på komedievognen og sympatiserer med den lille fyr med bowlerhat og stok. Han hjælper da også berdvilligt og ædelt en pige mod en vederstyggelig skurk. Men pigen vælger alligevel en anden som sin udkårne. Og så går Chaplin videre alene på vejen. Ganske som i filmens indledning. Men denne gang bort med ryggen til tilskueren. Han er taber i kærlighedens spil. Men pludselig gør vagabonden en bevægelse med ryggen. Han hanker så at sige op i sig selv og er optimistisk klar til nye eventyr! Man kunne sige, at han symbolsk går mod

solopgangen. Hvilket han nemlig direkte gør mange år senere i ”Moderne tider”. Men denne gang går han ikke alene. Han har nemlig vundet pigen. Charles Chaplin og Paulette Goddard på vej mod morgengryet er filmhistoriens smukkeste slutbillede.

VAGABONDEN FORBLIVER STUM

Det er bemærkelsesværdigt, at ”Moderne tider” er en stumfilm. I 1927 kom den første talefilm, og i 1936 producerede alle studier tonefilm eller talefilm, talkies, som publikum var vilde med. Og der er da også enkelte talesekvenser i ”Moderne tider”. Men kun fra mekaniske

instrumenter. Personerne agerer stumt. Bortset fra Chaplins berømte og vidunderlige vrøvlevise. Ordene betyder ikke et klap i sangen. Den er vaskeægte volapyk. Chaplin beviser hermed, at han sagtens kan klare sig uden tale. Han var overhovedet ikke tilhænger af talefilm, som han mente var en døgnflue. Men ”Moderne tider” blev alligevel hans sidste stumfilm. I mesterværket ”Diktatoren” (1940) måtte Chaplin bøje sig for producenterne og publikums krav og lave en talefilm. Hvilket er så meget i orden, da filmen er en parodi på Adolf Hitler, der bestemt havde ordet i sin magt i kaskader af frådende ordudgydelser. Her udnytter Chaplin sit overskæg suverænt og fremstår faktisk i det ydre ganske lig den uhyggelige despot. Men samtidig afliver han med talefilmen sin vagabondfigur. Vagabondfiguren forblev et stumfilmsfænomen. Verdens mest elskede figur taler ikke. Han kom aldrig til at sige et kvæk. Men hans kropssprog og ansigtsudtryk siger så meget desto mere. De to måske mest kendte scener i ”Diktatoren”, hvor Chaplin har hele to roller som henholdsvis diktator og lille jødisk barber, er i øvrigt stadig stumme: Scenen, hvor diktator Adenoid Hynkel (den er ikke til at tage fejl af) i storhedsvanvid udfører en ballet med jordkloden, og den efterfølgende scene hvor Chaplin som ekvilibristisk barber udfører sit erhverv til tonerne af Brahms ungarske danse nummer 5.

ÆRESOSCAR

”Diktatoren” illustrerer fornemt Chaplins kunstneriske mod. I 1940 var det ikke amerikansk politik at genere den mægtige europæiske stat. Men Chaplin gennemførte sit projekt på trods. Han havde gennemskuet Tysklands diktator og al hans væsen. I det hele taget fik Chaplin et anstrengt forhold til USA.

"Moderne tider" er en hudfletning af depressionens umenneskelige sociale forhold og "Diktatoren" altså et angreb på et i princippet USA-venligt regime. Han fik etiketten 'uamerikansk' og blev under den kolde krig i 1952 nægtet indrejsetilladelse i USA efter Londonpremieren på "Rampelys" (1952). Chaplin levede sine sidste år i Schweiz og kom kun en enkelt gang tilbage til USA. For at modtage det filmiske adelsmærke en æresOscar!

SIR CHARLES CHAPLIN

Vagabonden blev også rigtigt adlet i sit fødeland England, og Sir Charles Chaplin har generøst givet os en meget stor buket film i verdensklasse. Ikke alene langtidsholdbare film, men værker helt uden udløbsdato. Og vel at mærke til alverdens mennesker over alt på jordkloden. Alle kender Charlie. Og alle er vilde med Charlie. "Charlies plejebarn" (1921), "Guldfeber" (1925) og "Cirkus" (1928) er blot nogle få titler på film, som man ikke under nogen omstændigheder kan undvære. Og ikke at forglemme "Byens lys", som er vores personlige favorit. Historien om den blinde blomsterpige, som takket være en overmenneskelig indsats fra den lille vagabond får sit syn tilbage, er et filmhistorisk højdepunkt. Men man kan naturligvis starte en hid-sig diskussion med et sådan udsagn om bedste Chaplin-film. For andre har deres favoritter. Hvilket blot beviser, hvor rigt Chaplins filmunivers er.

PERFEKTIONIST

Og hvorfor er universet så rigt? Fordi Chaplin definerer filmkomedien ved at vise en lille mand i konstant opposition til det store samfund. En lille, men suveræn skikkelse med sund autoritetstrods og smuk medmenneskelighed. Og fordi han

tog sin kunst og sit arbejde så alvorligt. Det er som bekendt det sværeste i verden at være morsom og samtidig skildre såre alvorlige ting. Fra filmopus nummer 12 overtog Chaplin selv instruktørstolen, skrev selv manuskripterne og spillede selv hovedrollen. Han komponerede også selv musik til sine tonefilm og senere til sine store stumfilm, da disse blev genudsendt i 1950'erne. Hele Chaplins karriere kan ses som ét langt forløb og en dedikeret kamp for at få fuld kunstnerisk kontrol over sine film, og i 1919 var han medstifter af produktionsselskabet United Artists. Chaplin var nemlig perfektionist og kunne tage scener om i det uendelige, før han var tilfreds. Og så kunne han alligevel kassere en scene, som han havde bakset med i uger, fordi den til sidst ikke passede ind i helheden. Chaplins opfindsomhed og perfektionisme, hans egenart og suverænitæt, hans humanisme og integritet er nøgleord til forståelse af hans films eviggrønne aktualitet så mange år efter deres tilblivelse. Og til forståelse af hans genialitet. Chaplin er en ener. Hans filmværk unikt.

OM 1000 ÅR

Vores påstand er den, at hvis man kunne se tusind år frem og stille spørgsmålet, hvad man til den tid vil kunne huske fra filmens første hundrede år, så tror vi, at svaret bliver enkelt: Charlie Chaplin! Filmens fineste og største ikon. Til alle tider.

Af Judith & Ulrich Breuning

MED UDSYN

TIL EN ANDEN VERDEN

For nylig sad jeg hjemme i min sofa en lørdag aften. For en gangs skyld var jeg alene hjemme, hvilket er meget atypisk, når man bor sammen med fem andre. Jeg besluttede mig for, at jeg ville se en af de dokumentarfilm, som jeg har på min must see-liste for tiden. Valget faldt på den danske dokumentar "Drømmen om en familie", der fik mig til at græde. Hvorfor den gjorde det, vender jeg tilbage til.

DOKUMENTARFILM

Dokumentarfilm adskiller sig fra spillefilm ved, at de skildrer 'virkeligheden' og bliver båret frem af journalistikken. Til fælles med fiktionsfilm har de selvfølgelig helt overordnet målet om at fortælle den gode historie, men dokumentargenren er bundet op på at fortælle sandheden, som den er og har udfoldet sig for filmskaberne. De helt klassiske dokumentarfilm skildrer typisk noget videnskabeligt, en stor historisk begivenhed og sociale eller politiske forhold. Nogle er meget personlige i deres skildring, mens andre stiler efter at være 'sagligt' debatskabende. Men fælles for dokumentarfilmene er, at de kan give os et indblik i nogle miljøer eller kulturer, som vi ellers ikke ville få at se.

CPH:DOX

Og dén indsigt i ukendte steder er danskerne åbenbart vilde med – eller i hvert fald københavnere. CPH:DOX, der er Københavns internationale filmfestival

for dokumentarfilm, havde i 2013 publikumsrekord. 70.100 besøgte festivalen, mens den løb af stablen i november 2013, og det er en stigning på 35% siden 2012. Filmvisningerne er selvfølgelig primært i København, men ikke desto mindre er stigningen et billede på, at dokumentarfilmen som genre vinder frem. Og hvad er årsagen så til det? Min egen filosofi er, at vores samfund er blevet mere og mere komplekst og globaliseret, og vi har lyst til at rejse ud og opleve verden. Hvis vi ikke kan det, er det næstbedste, at vi kan sidde hjemme i vores sofa og blive klogere. Sidde og få serveret levende billeder, der giver os en indsigt i fremmede kulturer og ukendte miljøer. Eller portrætter, der gør os klogere på fremmede mennesker og deres valg. Dokumentarfilm er altså en mulighed for at blive klogere, mens vi også bliver underholdt.

**“Dén film fik mig
for det første til
at blive endnu
mere taknemmelig
for, at jeg har
fantastiske forældre,
der er der for mig”**

DRØMMEN OM EN FAMILIE

Én af de film, der gør os klogere, er "Drømmen om en familie", som netop har vundet en Robert for årets dokumentarfilm. Filmen skildrer faderen Per, der

kæmper for at give sin datter Ilse den bedst tænkelige opvækst. Men det er ret svært for ham, når han kæmper med en fortid som hash- og alkoholmisbruger. Og med moderen til datteren, der forlod dem begge, da datteren kun var et halvt år gammel. Og det var Pers entusiasme og vilje, der blandt andet fik mig til at græde i min sofa den lørdag aften. Men det var samtidig hans socialrådgiver Torben, der var en altafgørende person i forsøget på at skabe en retfærdig opvækst for Pers datter. Dén film fik mig for det første til at blive endnu mere taknemmelig for, at jeg har fantastiske forældre, der er der for mig, men lige så meget en taknemmelighed over for vores samfund, hvor der er mennesker som Torben, som er der til at hjælpe folk som Per. Det er en dokumentar, som jeg virkelig synes er anbefalelsesværdig, men primært til den ældste ungdomsgruppe.

KIDD LIFE

En anden stærk ungdomsdokumentar er "Kidd Life" fra 2012. De fleste unge kender Kidd, der på rekordtid brød igennem som den unge rapper fra Nørrebro. Nicholas Westwood, der er Kidds borgerlige navn, blev landskendt på få uger og levede derefter det vilde liv med resten af sin gruppe, Cheff Records, der også producerede musik. Dokumentaren er ikke blot et indblik i at være ung, rig og berømt anno 2012, men også et superskarpt billede af, hvordan en ungdom folder sig ud med alt, hvad det indebærer

af drømme, håb, fester, scoringer og sociale medier. Og vi er med hele vejen. Lige fra drømmen bliver udlevet, til livet begynder at gå ned ad bakke igen. Der var virkelig megen mystik og hype omkring Kidd, og i "Kidd Life" får vi lov til at se, hvad der ligger bag hypen, og hvor svært det var, at være så god. Og filmen rammer plet i en ung målgruppe.

SOCIALREALISME OG UNGDOMSKULTUR

Når jeg fremhæver de her to eksempler, socialrealisme og ungdomskultur, så er det, fordi, de virkelig kan noget helt særligt. De giver mig nemlig begge to et indblik i nogle miljøer og livsformer, jeg aldrig selv har været en del af. I "Drømmen om en familie" fik jeg en indsigt i, hvordan det er som lille pige at vokse op med en far, der gør alt, hvad han kan for at skabe en tryk opvækst, men som alligevel ikke er der 100 procent. Hvordan det er at have en mor, der ikke er til stede hverken fysisk eller psykisk. Jeg fik et indblik i, hvilken form for sikkerhedsnet, vores samfund egentlig tilbyder. Og "Kidd Life" er virkelig billedet på et vildt ungdomsliv, og selvom mit liv som studerende ligger meget langt fra livet som rapper, så fik den mig alligevel til at tænke over, hvor min generation er henne lige nu.

PS Denne artikel taler på ingen måde for at udrydde fiktionsfilm, som også kan noget helt, helt særligt. Men hvis man spørger mig, så er dokumentarer noget helt unikt, der sagtens kan indarbejdes i klubbernes programmer. Det handler bare om, at finde de rette film.

Af Mathilde Fruergaard

ANDRE ANBEFALELSERVÆRDIGE DOKUMENTARER

"Sort hvid dreng". Shida er en ny dreng på en engelsksproget kostskole i Tanzania. Han er blevet fjernet fra sit hjem, fordi han er albino. Filmen følger hans første år på skolen og hans kamp for at få venner og selvtillid.

"Dans for mig" er store drømme om at blive en dygtig danser. Mie på 14 år er elitesportsdanser, og sammen med sine forældre finder hun en ny dansepartner i Rusland, som flytter hjem til hendes familie. Men hvordan fungerer det, når man både skal bo sammen og blive dygtige dansere?

"Burma VJ" en skildring af det asiatiske land Burma, hvor videojournalister kæmper for at give det internationale samfund indblik i juntaens krænkelser af menneskerettighederne.

"Min fætter er pirat" tager udgangspunkt i Nasib fra Somalia. Han bor i Odense i dag, men hans barndomsby er et hårdkogt centrum for Somalias pirater. Han rejser hjem til Somalia for at forstå og forklare det samfund, der gør mænd til pirater.

LAD MEDLEMMERNE PRINTE MEDLEMSKORTENE SELV OG SCAN DEM MED EN APP VED FILMFREMVISNING

udstyr. Den virker både på iPhone™ og Android™ smartphones."

HVAD SIGER FILMKLUBBERNE OM CBAS?

Helsingør Skolebios kasserer Anya Anfeldt udtaler sig her om deres erfaringer med CBAS.

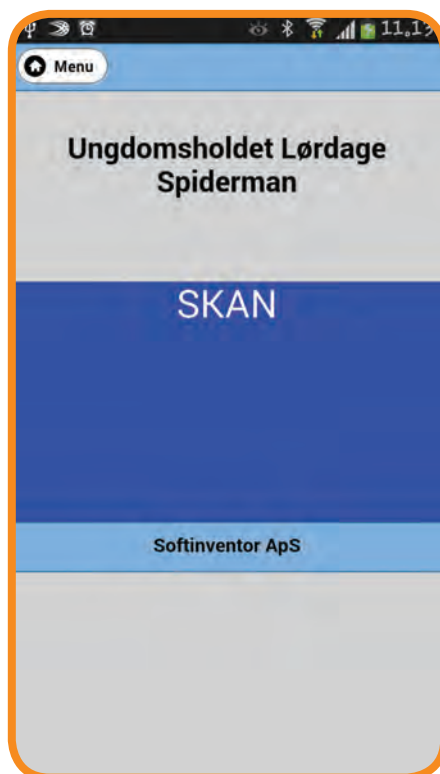
Softinventor ApS er virksomheden bag det administrative system CBAS og DaBUFBio.dk, som er udviklet til filmklubberne. Vi bringer her et interview med udvikler Jeanette Andersen om CBAS systemet og de nyheder, der er introduceret i år, og Anya Anfeldt fra Helsingør Skolebio udtaler sig om brugen af CBAS, som de skiftede til i efteråret 2013.

HVAD KAN CBAS OG DABUFBIO.DK HJÆLPE FILMKLUBBERNE MED?

Jeanette: "CBAS er et administrations-system, som kan hjælpe filmklubberne med at administrere medlemmer og omfatter også en tilmeldings- og betalingside på www.dabufbio.dk, hvor klubberne kan lægge filmbeskrivelser og programdetaljer ind. Her kan medlemmerne tilmelde sig og betale online med de meste gængse betalingskort."

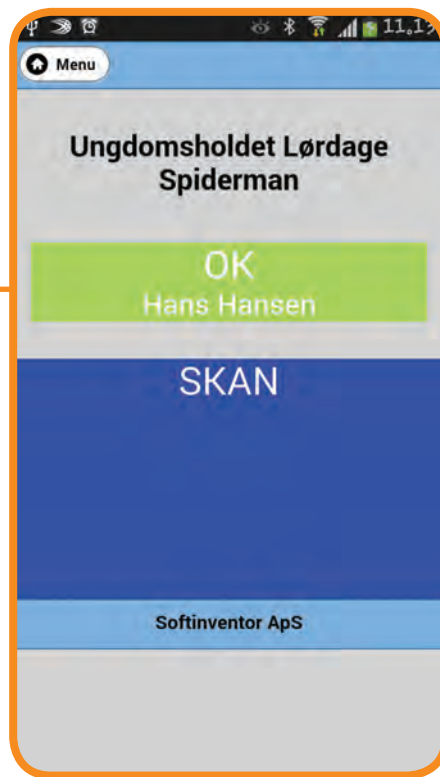
HVILKE NYE FUNKTIONER HAR I INTRO- DUCERET I ÅR?

Jeanette: "På opfordring af flere filmklubber, har vi udviklet en ny funktion, så medlemmerne kan købe deres medlemskab online og selv printe medlemskortet. På medlemskortene findes der nu en QR-kode, som kan kontrolleres og scannes med en ny app ved filmfremvisning."

HVORDAN VIRKER SCANNINGS APP'EN?

Jeanette: "App'en installeres på en eller flere smartphones og kameraet i telefonen scanner QR-koden på medlemskortet. Den kommunikerer med CBAS administrationssystemet via wi-fi eller det mobile datanet og kontrollerer, om medlemmet har betalt. App'en er gratis for brugerne af CBAS og klubberne behøver ikke at investere i en masse dyrt

HVORDAN HAR I OPLEVET AT SKIFTE TIL CBAS/DABUFbio.DK?

Anya: "Helsingør Skolebio kan kun give stor ros til Softinventor for et godt system og utrolig hjælpsomhed, når der er spørgsmål.

Brugen af CBAS er nem og enkel, og vi har hurtigt lært systemet at kende. Det har været en meget stor hjælp for de få frivillige i foreningen. Nu er det mere overskueligt for os at holde styr på medlemmer og økonomi, fordi alle data ligger i et enkelt system.

Den nye funktion, hvor medlemmet får tilsendt sit medlemskort pr. mail har sparet os for utrolig meget arbejde. Nu skal vi ikke selv producere og sende medlemskortene. Og den pris det koster at bruge CBAS sparer vi i porto.

Vi er superglade for app'en, men vi har også haft lidt udfordringer. Det tager tid

at scanne alle, især når man, som vi, har over 500 børn, der skal ind på samme tid. Vi har forsøgt at scanne, mens børnene står i kø, så det går hurtigere at lukke dem ind.

Svartiden på app'en kan føles lang, og medlemskort i charteks og laminat har problemer med genskin, kort uden plastik bliver slidte og koden utydelig, når de ligger gemt i børnenes bukselommer."

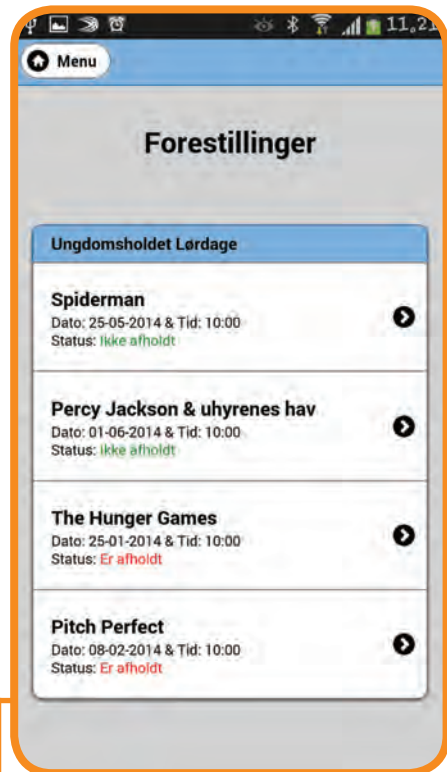
"I øjeblikket arbejder vi på at forbedre scannehastigheden i app'en, og vi er ved at teste en trådløs håndscanner, som kan tilsluttes til mobilen via bluetooth"

HVAD SIGER SOFTINVENTOR TIL KLUBBENS FEEDBACK TIL SCANNINGS APP'EN?

Jeanette: "I øjeblikket arbejder vi på at forbedre scannehastigheden i app'en, og vi er ved at teste en trådløs håndscanner, som kan tilsluttes til mobilen via bluetooth, fordi den er meget hurtigere og sandsynligvis bedre til at håndtere genskin og koder på slidte medlemskort.

Med al softwareudvikling skal man få den første version ud til brugerne så hurtigt som muligt for at rette finurligheder, som filmklubberne ikke finder optimale. For at lave det allerbedste produkt til brugerne er det vigtigt, at vi får input til forbedringer og udvikler i samarbejde med dem." Hvilke nye funktioner kommer der i CBAS denne sæson?

Jeanette: "De store nyheder i CBAS i sæsonen 2014/2015 bliver, at filmklub-

berne selv kan vælge baggrund til deres medlemskort. Desuden kan de vælge imellem ca. fire standard layout størrelser, med eller uden QR-kode/stregkode."

MERE INFORMATION:

Jeanette Andersen hos Softinventor:
Tlf.: 59 32 70 70

E-mail: jeanette@softinventor.dk

Prøv DaBUFbio på:

www.test.dabufbio.dk/demo
(betaling er fiktiv).

Prøv det administrative system CBAS
på: www.admin.dabufbio.dk.

Brugernavn: Demo

Password: demo123

Download scannings app'en i App Store™ eller Google Play™. Søg efter "Softinventor Scan".

HVORFOR SPILDER JEG MIN TID I DABUF?

Under ovenstående provokerende (og i virkeligheden ganske misvisende og helt forkerte) overskrift prøver Pråsen at rette søgelyset mod frivillighedsarbejdet. Og at sætte ord på den livgivende drivkraft og grundliggende motivation hos de talrige personer, som i dette tilfælde arbejder med filmformidling for børn og unge. Hvilken energikilde leverer brændstof til filmmotoren? Hvorfor er det vigtigt at vise film for børn og unge? Hvad betyder det for samfundet og demokratiet? Hvilket fremtidsperspektiv er der tale om?

Der er 10 skarpe spørgsmål, som Pråsen beder udvalgte dabuffer om at besvare. Kim Bruun lagde for i Pråsen nummer 4, 2013, og her giver Marc Honoré giver sit bud.

1. HVORFOR I ALVERDEN VISER DU FILM FOR BØRN OG UNGE, SOM ALLIGEVEL PÅ ALLE LEDER OG KANTER ER UDSAT FOR ET BILLEDKOMPLEXION?

Det gør jeg, fordi jeg synes, at der er en værdi i faktisk at vise film for børn og unge frem for at bombardere dem med levende billeder. Det billedkomplexion, som børn og unge er udsat for, kan til tider være tilfældigt og ukritisk valgt, hvorimod en anelse mere kritisk sans gerne skulle ligge til grund for de valg af film, vi træffer i filmklubberne.

2. HVORFOR VISER DU BØRN OG UNGE FILM, SOM DE ALLIGEVEL BARE KAN SE I BIOGRAFIEN ELLER PÅ TV?

Fordi de ofte ikke har set de film, vi gerne vil vise. Men også fordi vi – i modsætning til i biografen og på tv – prøver at sætte filmene ind i en ramme. Denne ramme kan forhåbentlig være med til at åbne bedre for forståelsen af filmene og de temaer, filmene beskæftiger sig med.

3. HVORFOR LADER DU IKKE BØRN OG UNGE VÆRE I FRED OG LEGE OG LAVE LEKTIER?

Det gør jeg da også for det meste. Men nogen gange er det også vigtigt, at børn og unge sætter sig ned og får et indblik i livshistorier samt et udblik til dele af verden, som de ikke nødvendigvis får kendskab til, hvis man bare lader dem være i fred og lege og lave aktiviteter.

4. HVORFOR BESKÆFTIGER DU DIG IKKE MED FORNUFTIGE TING SOM AT UDRYDDE SULT, NØD OG ELENDRIGHED?

Godt spørgsmål. Det er bestemt vigtige ting. Og nok egentlig også mere fornuftige end at se film, må jeg indrømme. Men dermed ikke sagt, at det at vise film er en decideret ufornuftig ting. Forhåbentlig kan vi med nogle af de film, vi viser, netop være med til åbne børns og unges øjne for, at der findes forfærdelige ting som sult, nød og elendighed i forskellige dele af verden.

5. HVORFOR LÆSER DU IKKE EN BOG ELLER GÅR I TEATRET I STEDET FOR AT SE FILM?

Jeg holder også meget af at læse en bog eller gå en tur i teatret, men film har bare nogle andre egenskaber end bøger og teater. I modsætning til en bog,

der fortæller sin historie gennem skrift, fortæller en film sin historie gennem billeder og lyd, hvilket giver en anden form for indlevelse i fortællingen. Og i modsætning til teater har film mulighed for at forstørre karakterernes følelser, handlinger og tankemåder, uden at det nødvendigvis kommer til at virke teatralisk eller forceret. Forstå mig ret: Teatrets og bogens formidlingsform er ikke nødvendigvis dårligere end filmens. Blot anderledes.

6. HVORFOR BRUGER DU IKKE DIN FRITID SAMMEN MED FOLK PÅ DIN EGEN ALDER?

Meget af min tid bruger jeg faktisk sammen med folk på min egen alder, så det er et dejligt afbræk at bruge en lille del af min fritid på at vise film for børn. Børn har nemlig ofte en meget mere umiddelbar oplevelse af film, end både jeg selv og mine venner har.

7. HVORFOR FORETAGER DU DIG IKKE NOGET FORNUFTIGT, SOM FYLDER DIN PENGEPUK?

Det er rigtigt, at det bestemt ikke er min pengepuk, der bliver fyldt. Men jeg

synes, når alt kommer til alt, at det frivillige arbejde, jeg gør i filmklubben, er ret fornuftigt. Det giver mig ikke nødvendigvis en fylt pengepung, men så giver det mig så meget andet.

8. HVORFOR SPILDER DU DIN TID I BIOGRAFEN I STEDET FOR AT FÅ FRISK LUFT OG OPLEVE VIRKELIGHEDEN?

Jeg har ikke råd til en bil og synes egentlig også, at offentlig transport kan være lidt smådyrt, så min transport til og fra biografen foregår som oftest på cykel. Derfor får jeg alligevel en hel del frisk luft til trods for, at jeg ofte sidder og ser film. Derudover mener jeg, at film i bund og grund er en rigtig god måde at opleve den del af virkeligheden, der ligger under og over ens umiddelbare horisont.

9. HVORFOR SPILDER DU DIN TID MED AT VÆRE MED I DABUF?

Fordi jeg egentlig meget godt kan lide at spille min tid med at være med i DaBUF. Og fordi jeg ikke synes, at det er spild af tid at spille min tid med at være med i DaBUF.

10. HVORFOR ER DU SÅ MEGET TIL GRIN?

Nogen skal være det. Og det er okay at være til grin, hvis det er på grund af noget, man ikke selv synes er til grin.

Af Marc Honoré

MAX' UDVIKLINGER

Det var Georg Brandes, som talte om det uendeligt store i det uendelige små. Han talte om ingen ringere end verdens største dramatiker William Shakespeare, som mestrede dette særlige fortællegreb til perfektion. Pråsen har rettet søgelyset mod det store i det små i børnefilm, som måske ikke syner meget i filmlandskabet med en forholdsvis enkel, børnevenlig handling, men som alligevel er så store for de små hoveder, der vokser og bliver klogere i børne- og ungdomsfilmklubber. "Det store i det små" kan måske også inspirere en og anden klub til at mindes og sætte en lidt ældre eller gammel lille-stor filmperle på repertoire.

PÅ EN SKILLEVEJ

Teenageårene er tiden, hvor man begynder at vikle sig ud af de traditioner og det miljø, man ved et tilfælde er havnet i. Det er en fase, alle skal igennem. Også Max i "Max Pinlig på Roskilde". Egentlig er der ikke noget stort eller ekstraordinært i det - og så alligevel.

Det sidste år i folkeskolen lakker mod enden for Max, og han skal prøve at finde ud af, hvad han gerne vil efter sommerferien. Moderen og nabopigen Ester, Max' kæreste, vil gerne have, at han skal be-

gynde på det der gode gymnasium på Christianshavn. Men hvad har Max egentlig selv lyst til? Det ved han vist ikke helt.

NOK ER NOK

I hjemmet er der status quo. Pinlig og anmassende er hans mor stadig, men på en anden front er der forandring. Ester bliver nemlig mindre og mindre interessant for Max, og da Kaya, en ny spændende pige, ankommer, slår Max op med Ester. Kaya går i det rigtige tøj, lytter til den rigtige musik, og så skal hun på Roskilde Festival. Max vil derfor også til Roskilde, men hans mor siger tydeligt nej.

Nu får Max nok, og han flytter ind til sin far i byen, hvor han får frihed og, vigtigst af alt, mulighed for at stikke af til Roskilde. Dette får moderen nys om og sætter straks efter ham. Men just ankommet til festivalen, ledes hun ud på et sidespor, da hun genopdager den festival, hun også selv deltog i, da hun var ung.

Max finder frem til Kaya, der dog viser sig ikke at være synderligt interesseret i ham alligevel. Så hun brænder ham hurtigt af. Heldigvis støder Max ind i den bundsøde Solvej - komplet med fregner, bølleshat og jysk accent - som han snart finder ud af nok er værd at tilbringe mere end bare en enkelt nat i Roskildeteltet med.

AT VIKLE SIG UD

Filmens pointe synes derfor at være, at ungdommen handler om at udvikle sig, at vikle sig ud og at løsne sig. Man løsner sig fra sin familie og dens værdier og begynder at skabe sine egne. Man løsner sig fra de mennesker, der ikke interesserer sig for én. Og man begynder så småt at finde ud af, hvem man har lyst til at bruge sit liv på. De personer, man ved første øjekast finder interessante, er det ikke nødvendigvis.

Derudover synes pointen også at være, at ungdommen er noget, man skal huske på og vende tilbage til, når man bliver ældre og begynder at ligge fast i sine vaner og normer.

Det er på ingen måde en fantastisk original pointe, som filmen kommer med, men den er fornuftigt fortalt og bestemt ikke uvæsentlig. Ganske vist er "Max Pinlig på Roskilde" bare en lille film om en enkelt dreng, der forsøger at finde ud af, hvad han gerne vil med sit liv efter folkeskolen. Og ingen virkelig persons udvikling er helt ligesom Max'. Men den lille fortælling er ikke desto mindre vigtig, da den netop byder på en forståelig forklaring af en problemstilling, som langt de fleste kan forholde sig til og lære af. Omend de ikke nødvendigvis oplever den på helt samme måde.

FORSTÅELSE I ØJENHØJDE

Og det er vel lige netop det, en film skal kunne gøre - hjælpe os med at forstå et ellers svært forståeligt koncept i livet. Dette gøres i dette tilfælde ved at fortælle en relativt kort, konkret fortælling, der kan åbne for forståelsen af noget større - teenageårene som en udviklende periode i et menneskes liv. Hvis en film forvirrer mere end den forklarer, kan dens tematik være nok så vigtig, mens den i

sidste ende blot er spild af tid. Mest af alt er "Max Pinlig på Roskilde" dog en film, hvor man fornemmer, at folkene bag har taget deres publikum seriøst. Karakterernes følelser hverken bagatelliseres eller tilskrives mere betydning end hvad godt er. Den underholder uden at latterliggøre, og den har et tydeligt budskab på hjerte uden at formane. I filmklubsæson 2013 er "Max Pinlig på Roskilde" da også blevet booket 29

gange, hvilket gør den til den næstmest bookede film. Det siger noget om dens kombinerede væsentlighed og brede appel.

Af Marc Honoré

YOUNG AUDIENCE AWARD I AALBORG

Nede i Europa har de igen fået en fiks idé

European Film Association har besluttet sig til én gang årligt at spørge mange hundrede børn om deres mening, hvad angår tre udvalgte europæiske børne-/ungdomsfilm i et omfattende trans-europæisk arrangement de kalder Young Audience Award.

I 2014 foregik det simultant i 17 europæiske byer som London, Barcelona, Riga, Beograd, Tel Aviv, Tbilisi, mens de skandinaviske lande var repræsenteret af Stockholm og ... Aalborg.

17 BYER

I hver af de 17 byer var der samlet op mod 100 børn i alderen 12 - 14 år, som havde sat en søndag af til at se en hollandsk mobbefilm "Regrets", en tysk hestepigefilm "Ostwind" og den danske "MGP Missionen". På dagen var alle 17 byer koblet op på hinanden ved hjælp af grej, der var udsendt fra centralt hold i Tyskland, og efter grundig votering og lokale afstemninger kåredes den hollandske film som årets bedste europæiske ungdomsfilm.

Resultaterne blev formidlet af to udvalgte

te Jury Speakers fra hver by, og de blev i bedste Melodi Grand Prix-stil - Now we have the results from the Danish Jury - transmitteret live til hele Europa på adressen www.yaa.europeanfilmawards.eu. På denne hjemmeside var der i ugerne op til den store finaledag masser af aktivitet, og deltagerbyerne havde rig lejlighed til at præsentere sig selv.

BADGE OG GOODIEBAGS

I Aalborg var juryen sammensat af blandt andre medlemmer af Aalborg Filmklub, og de halvstore børn gik til opgaven med

engagement og alvor. Efter gennemsyn af hver film var der sat en halv time af til at diskutere filmen og udfylde et skema, hvor filmfortællingens elementer skulle vurderes hver for sig. Med særligt fokus på plot, karakterer, musik, fotografering og musik.

Hvert enkelt jurymedlem blev fra dagens start udstyret med personligt badge og goodiebags med populære sponsorgaver, hvilket tydeligvis tilførte den enkelte en god fornemmelse af, at det var for alvor.

JEG SYNES, DET HAR VÆRET SPÆNDENDE

Arrangementets europæiske karakter blev dagen igennem understreget af, at man mellem filmene kunne se live billeder på lærredet fra de 16 andre byer. Det var sjovt for de aalborgensiske rødder at sende håndtegn til tilsvarende rødder i Budapest og London, efter en dag hvor den europæiske filmhorisont var blevet udvidet betragteligt.

Arrangementet fik økonomisk støtte af Det Danske Filminstitut og den nordjyske udgave af Med Skolen i Biografen - og Aalborg Filmklub.

Af Keld Mathiesen

“Jeg synes, det har været spændende at se nogen andre film end de actionfilm, vi plejer at se”

(dreng 13 år)

“Jeg synes, det er sjovt at det for en gangs skyld er børnene, der har fået lov til at anmelde filmene”

(pige 14 år)

“Jeg håber, vi får lov til at være med næste år osse”

(pige 13 år)

FILM VI GLÆDER OS TIL: **SKAMMERENS DATTER**

Premiere: 19.03.2015
Instruktør: Kenneth Kainz
Skuespillere: Rebecca Emilie Sattrup, Peter Plaugborg,
Jakob Oftebro, Petra Maria Scott, Søren
Malling, Maria Bonnevie, Allan Hyde
Genre: Adventure, Dansk
Originaltitel: Skammerens datter
Copyright: Nordisk Film

Resume:
Fantasy-filmen 'Skammerens datter' er en filmatisering af Lene Kaaberbøls ungdomsroman om pigen Dina, der har arvet evnen til at få andre mennesker til at tilstå deres synder ved at stirre dem i øjnene.

POST

B

PP DANMARK

GIFFONI

- Here We Come!

At finde de tre jurymedlemmer til årets filmfestival i Giffoni var ikke nogen let opgave. Ansøgerne var mange. Ansøgningerne var velbegrundede og viste engagement og entusiasme hos de unge ansøgere.

HØJT ENGAGEMENT

For at indskrænke feltet blev det nødvendigt at opstille nogle ufravigelige kriterier for udvælgelse (at den unge skrev selv, at ansøgningen viste hvad den unge kunne bidrage med og endelig graden af engagement - som dog var høj hos alle ansøgere). Selv med dette veritable nålepje at krybe igennem, blev en lodtrækning foranstaltet blandt de kvalificerede ansøgere.

DE HELDIGE: De heldige blev Cecilie Elmholt Skou fra Gladsaxe, Simone Grunnell fra Stenløse Børnefilmklub og Felix Minddal fra Husets Børnefilmklub.